

Forklaring som Part, Vidne eller som Syns- og Skønsmand kunne ske i det tyske Sprog, naar vedkommende godtgør at have Bopæl indenfor de nævnte Landsdele og afgiver Forsikring om ikke at være det danske Sprog mægtig. Retsforhandlingen foregaar i saa Fald under Medvirkning af en ved Rettens Foranstaltning tilkaldt Tolk, medmindre Retten formener og de andre i Sagens Behandling deltagende Personer erklærer at have fornødent Kendskab til det tyske Sprog. Tilførsler til Retsbøgerne maa alene finde Sted i det danske Sprog; dog kan Dommeren, naar han under Hensyn til fremkomne Udtalelsers Betydning for Sagen finder det rettest, at de gengives ordret, eller naar Ønske derom fremsættes fra en af Parternes Side, bestemme, at de tillige gengives i det tyske Sprog. — Indtil Forligskommissioner er oprettede, paahviler det Retterne at foretage Forligsmægling i alle borgerlige Sager, der er anlagte efter den 18. Juni 1920, og som er Genstand for tvungen Forligsmægling. — Borgerlige Sager, som den 18. Juni 1920 var anlagte ved, men endnu ikke paadømte af de hidtil bestaaende Underretter, kan overføres til videre Behandling ved Underretten for den danske Retskreds, i hvilken den tyske Underret, der hidtil har behandlet Sagen, havde Sæde. Henstaar en Sag, hidrørende fra de af Loven omfattede Landsdele, ved en tysk Underret, der har Sæde udenfor disse, og maatte den af internationale Hensyn blive afvist eller afgivet til de danske Myndigheder, kan den overføres til videre Behandling ved den danske Underret, som Justitsministeren bestemmer dertil. — Borgerlige Sager, som den 18. Juni 1920 henstod ved Landretten («Landgericht») i Flensborg som 1ste Instans, men som af internationale Hensyn maatte blive afvist eller afgivet til de danske Myndigheder, kan overføres til videre Behandling ved Søndre Landsret. Alle Ægteskabssager («Ehesachen»), der saaledes overføres, behandles efter Retsplejelovens Kapitel 42. — Domme og Kendelser, der maatte være afsagte, saavel som andre Beslutninger og Afgørelser, der maatte være truffene af de hidtil bestaaende Underretter, kan, saafremt de ikke forinden den 18. Juni 1920 er indbragte for højere Ret, men dog Adgang til at anvende saadant Retsmiddel stod aaben efter den hidtil gældende Lovgivning, indbringes for Søndre